

דף מה.

עין משפט א.

אה"ע סימן טו פעיף כו

כ. לא. אחות אשתו בין מן האב בין מן האם מן התורה אסורה כל זמן ^ר שאשתו קיימת ואפי' גירשה, אבל לאחר מיתתה של אשתו מותר באחותה.

הגה: לב. כל המגרש ^ש אשה אפי' מחמת קול בעלמא, נאסר בקרובותיה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעד פעיף ג

ג. אחות חלוצה, אסורה מדרבנן. לפיכך נפלה לפני יבמה, חולצת ולא מתייבמת. וכן צרתה אסורה מדרבנן, וחולצת ולא מתייבמת.

עין משפט ג.

אה"ע סימן לה פעיף ה

ה. ו. י"א דאם הרצה הדברים לפני הבן לקדשה לו ושתק, והלך וקידשה לו מקודשת ^ת. דמתבייש היה לומר לאביו הן, אבל באדם זר בכה"ג ששתק, הוי ספק מקודשת.

דף מה:

עין משפט ב.

אה"ע סימן צ פעיף ד

ד. יא. נתקדשה הקטנה ^א לדעת אביה ונישאת שלא לדעתו, אפי' ^ב שתק האב ואפי' בפניו, בעלה אינו יורשה, אא"כ רצה האב בנישואין.

ר. עיין יבמות צ"ו. ודף כ"ה.

ש. ב"י בשם הרשב"א. ודוקא בקידש אבל בנשא עיין בסעיף ל"ג.

ת. הב"ח והמהרש"ל תמהו דלמה יהיו קידושין ודאין, שלכאור' אין כאן ודאות אלא ספק, כ"כ בח"מ. ועיין בב"ש ישוב לתמיהתם דמגמ' מוכח דלצד דארצויי קמיה הוי מקודשת ודאי.

א. שם בגמ' דלא הוי קידושין והעמד ממון על חזקתו.

ב. דמה ששתק מרתת רתת כלשון הגמ' דהיינו מפחד, ח"מ.